

испълни, и дѣломъ да се извърши.“ Какъ и да е, съ такивато едни и подобни тѣмъ за мен' утѣшителни разсѣженія, азъ се не мржднахъ отъ тукъ, и бѣхъ се приготвилъ да притърпя и най-страшното наказаніе, даже и да се жертвовамъ за освобожденіето на Отечеството ни отъ задушителното робство на грѣцкитѣ Владици и Патрици. Такавато еднѣ голѣмѣ опасностъ да предчувствамъ, азъ имахъ пълно право; понеже знаеше се най-добрѣ, че много отъ оніе малко много учени Българи, които сж имали злочестинатѣ, да обичятъ отъ сѣрдце и нелицемѣрно Отечеството си, и спорядъ това не се можали да обичятъ и да тѣрпятъ народоубийственнитѣ дѣла на грѣцк. Владици, и на грѣцк. Патриаршія, сж были разновиднимъ образомъ, и по единъ най-немилостивъ начинъ мѣчени; и че нѣкои отъ тѣхъ сж были испратени на заточеніе, а нѣкои даже и убѣсени. Примѣри за такивато злочести патриоти имаше по онія времена много; и за доказателство, ніе привождами заточеніето на Неофита Бозвели и Иларіона Стояновича въ Св. Гора, дѣто злочестія Неофитъ и умрѣ въ една влажна тѣмница; Дионисія Контарковъ отъ Котелъ утровенъ, спорядъ както се разказваше; сжщото може да се кажи и за злочеститѣ братія Миладинови и проч. и проч. Ніе знаяхми добрѣ за такивато примѣри, но както и по горѣ спомѣнхми, ніе бѣхми се рѣшили на всичко. — Слѣдъ 3 недѣли, подиръ испращанъето на горѣпомянутія махзаръ, доди тукъ и Мидхадъ-Ефенди, който и незабавно попиталъ пхрвенцитѣ, които отишли да го посѣтятъ, заради мене: ако азъ се намирамъ тукъ? Като тѣ му отговорили, че азъ сжмъ тукъ, той имъ бѣ порѣчалъ да ми явятъ, за да отида при него. Него день обаче азъ не отидохъ, но на другія день сутринта. Случайно заварихъ у него намѣстника на Владиката Неофита Ручюшкія Епископъ Синесія. Мидхадъ-Ефенди ме прие доволно вѣжливо, слѣдъ малко време, той ме попита на френски: „защо азъ тѣй злѣ се обносямъ срещу Правителството? защо сирѣчь съмъ былъ до толкова зловрѣденъ за града Тѣрново, щото нѣкои граждани были му испратили едно общо прошеніе, чрезъ което тѣ се оплаквали